

Beretning for Rebild Musikforening 2025

Det er særdeles trist, at vi igen i år skal starte vores beretning med at fortælle om et dødsfald i vores bestyrelse. Selv om vi alle godt vidste, at Villys sygdom var blevet mere fremskreden, var det først på et bestyrelsesmøde i efteråret, at det gik rigtigt op for os, at det måske stod værre til, end vi troede. Her foreslog han nemlig, at vi skulle have sat et nyt bestyrelsesmedlem ind i, hvordan man redigerede hjemmesiden.

Villy og Marianne kom ind i bestyrelsen for små ti år siden i en periode, hvor Rebild Musikforenings eksistens hang i en tynd tråd. Bestyrelsen havde sat forslag om at nedlægge foreningen på dagsordenen, hvis der ikke kunne vælges en fuldttegnet bestyrelse. Villy og Marianne mødte op til generalforsamlingen og indvilgede i at gå ind i bestyrelsen, så den kunne fortsætte med alle bestyrelsesposter fuldt besat.

Siden er det kun gået fremad, og det skyldes ikke mindst det store arbejde Villy lagde for døren i forhold til at lave en hjemmeside, som mange af vore naboforeninger har kigget misundeligt på. Han har i den periode brugt hundrede vis af timer på at ajourføre den, og man var ikke i tvivl om hans engagement, når han fortalte om de tekniske udfordringer, han til tider løb ind i, og hvordan han efterfølgende fik dem løst. Villy efterlader et stort hul i Rebild Musikforening, og når vi om lidt skal rejse os op for at mindes ham, vil vi først og fremmest tænke på det gennemmusikalske og entusiastiske menneske, der begejstret delte sine følelser omkring en klarinetkoncert eller andet musik, han havde mødt på sin vej. Skal vi ikke nu rejse os og mindes vores alle sammen kære Villy.

Oven på dette er det rart at kunne konstatere, at koncertåret 2025 blev endnu et godt år med spændende og flotte koncerter, der samtidig bød på et særdeles varieret program. Specielt årets første arrangement i starten af februar med musikteaterstykket "Bonjour Monsiour Satie", som havde Lars Bom i rollen som Satie og Amalie Mallings ved flyglet, bidrog til dette og gav samtidigt foreningen et godt afsæt både økonomisk og medlemsmæssigt for resten af året. Der skal dog tilføjes, at forberedelserne til satieforestillingen stod på i over et år og ofte var ved at tage pusten fra bestyrelsen, der til gengæld lærte værdien af at starte året op i højeste gear. I anmeldelsen af forestillingen skrev vi bl.a.:

"Igennem de fem kvarter, som satieforestillingen varede, fik publikum mange prøver på Lars Boms store kunstneriske niveau, der var præget af en fantastisk indlevelse, og hvor man tydeligvis kunne mærke, at der var arbejdet meget med at komme ind under huden på sin karakter. Vi mange, der så forestillingen, vil sikkert i fremtiden forbinde Lars Bom med Erik Satie snarere end med Johnny Olsen fra "Rejseholdet" eller Christian Torp i "Strisser på Samsø". Og videre: "Ud over en række af Erik Saties klaverværker, spillede Amalie Mallings også stykker af flere samtidige komponister som Claude Debussy og Lili Boulanger. Ved siden af at kunne nyde hendes dejlige klaverspil, kom musikken også på forunderlig vis til at underbygge de mange replikker, så de næsten kom til at fremstå som ren poesi" Selv om forestillingen måtte dele opmærksomheden med de danske håndboldherrer, der spillede VM- finale, kunne vi glæde os over et fremmøde på over 90 publikummer.

"Skal man vælge en skuespiller, der er god til at synge, eller en operasanger, der er dygtig til at agere", når man vælger de optrædende til en musical, spurgte Søren Steen retorisk i sin velkomst forud for koncerten, "Musical med Klassisk Klang", som fandt sted i "Huset" i starten af marts måned. Marie Dreisig, sopran og William Jønch Pedersen, baryton havde udvalgt en række numre fra de såkaldte "legit musicals", der er kendetegnet ved at være velegnede for klassiske sangere med sans for tekstformidling. De mere end 60 tilhørere var ikke i tvivl om svaret, da de forlod "Huset", for med Jakob Lindbirk ved flyglet leverede de to

sangere en eminent koncert med en lang række kendte numre krydret med enkelte nyere sange. Her kom deres overlegne sangtekniske overskud virkelig til sin ret og gav således plads til en ageren på scenen, der var enhver skuespiller værdig.

Ved koncerten i forbindelse med årets generalforsamling i april havde vi engageret den unge talentfulde pianist, David Munk Nielsen, der havde valgt et program med værker af Bach, Mozart, Chopin og Schumann. Pianisten levede fuldt op til forventningerne, men desværre var der kun et begrænset antal tilhørere på 35. Det har været en tendens de senere år, at koncerterne i april og september har været lidt tyndt besat rent tilskuermæssigt, noget vi i bestyrelsen nok skal tænke nærmere over. Ved koncerten havde vi ligeledes udfordringer med scenelyset, så David Munk Nielsen måtte gennemføre sin koncert i en ret dunkel belysning- en udfordring, vi dog fik løst efterfølgende.

Septembers koncert i "Huset" i Støvring var oprindelig programsat med pianisten Petya Hristova i samspil med violinisten, Kern Westerberg, men blev ændret, så det i stedet var Kristian Riisager, der sad ved klaveret. Sidstnævnte havde tidligere med stor succes givet en solokonzert i foreningen, så forventningerne var ikke blevet mindre på grund af ændringen, selv om der samtidigt var blevet ændret i programmet. Det indeholdt værker af de danske komponister, Rued Langgaard og Carl Nielsen- to virkelig store modsætninger, samt værker af Clara Schumann. Desværre må vi konstatere, at koncerten kom til at bære præg af, at duoen ikke havde nået at blive samspillet, hvilket var rigtig ærgerligt.

Heldigvis sluttede året med et brag af en koncert, da strygekvartetten, Admete String Quartet, spillede på KulturStationen den 26. oktober. På programmet havde kvartetten en hel afdeling af nordiske folkemelodier arrangeret af Den Danske Strygekvartet, og der blev genhør med mange kendte af slagsen- en magisk start på koncerten. Første afdeling blev afrundet med en strygekvartet af Amy Beach, mens Schuberts strygekvartet "Pigen og døden" udgjorde anden del af koncerten.

Forud for koncerten blev vi tilmed kontaktet af DR P2, der ønskede at optage koncerten til deres program "P2 aften". Programmet blev sendt 14 dage senere, hvor aftenens vært, Charlotte Norholt, komplementerede det store net af danske kammermusikforening for deres store betydning for kammermusikken og dens udøvere. For en enkelt aften kom Rebild Musikforening virkelig på landkortet.

I løbet af året har vi afholdt en række bestyrelsesmøder, og det er en stor glæde, at det er lykkedes at få lukket de huller, der er opstået i bestyrelsen. På generalforsamlingen var der nyvalg til Runa Lauritzen og Maria Ohrt- Nissen, der straks har kastet sig over mange opgaver i foreningen. Runa som kasserer og Maria som blandt andet presseansvarlig i forhold til Midthimmerlands Folkeblad. I dag skal vi desværre tage afsked med Jette Tikjøb Olsen, som har været en del af bestyrelsen i Rebild Musikforening lige siden dens start i 2010 og før den tid et mangeårigt bestyrelsesmedlem af Støvring Musikforening. Kære Jette, vi kommer til at savne dit fantastiske engagement, din store arbejdskraft og enorme viden omkring den klassiske musik. Selv efter du flyttede til Ebeltoft, fortsatte du arbejdet i bestyrelsen med mange timer på skærm i forbindelse med vore bestyrelsesmøder. Jeg tror vi alle blev en smule benovede, da gav os en liste over alle de arbejdsopgaver, du havde. Da du havde taget beslutningen om at stoppe i bestyrelsen i år, lagde du dig i selen for at få overdraget alle dine arbejdsopgaver til den øvrige bestyrelse på en god måde. Det aftvinger stor respekt.

Vi kan alle være stolte over det arbejde, der bliver udført i Rebild Musikforeningen- velvidende, at det altid vil være en evig kamp om at skaffe medlemmer og publikummer, så der er et økonomisk grundlag for at lave et spændende årsprogram. Jeg er dog overbevist om, at vi efterhånden har fundet en model for året, der gør arbejdet lettere. Oven i alt dette kommer behovet for at skaffe nye til bestyrelsen, men lad os håbe, at der ikke bliver behov for dette de kommende år.